

"קימו וקבלו":

Recommitting Ourselves to the Divine Dialogue

Source Sheet by Rachel Fried, Adar 5780, Young Israel of Jamaica Estates

Intro 1: A Time of Renewal

1. אסתר ט:כז:

קימו וקבלו [וקבלו] היהודים | עליהם | ועל-זרעם ועל כל-הנולדים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל-שנה ושנה:

The Jews undertook and irrevocably obligated themselves and their descendants, and all who might join them, to observe these two days in the manner prescribed and at the proper time each year.

2. שבת פח.

ויתיצבו בתחתית ההר אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית ואמר להם אם אתם מקבלים התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם אמר רב אחא בר יעקב מכאן מודעא רבה לאורייתא אמר רבא אף על פי כן הדור קבלוה בימי אחשורוש דכתיב קימו וקבלו היהודים קיימו מה שקיבלו כבר

The Gemara cites additional homiletic interpretations on the topic of the revelation at Sinai. The Torah says, “And Moses brought forth the people out of the camp to meet God; **and they stood at the lowermost part of the mount**” ([Exodus 19:17](#)). **Rabbi Avdimi bar Ḥama bar Ḥasa said:** the Jewish people actually stood beneath the mountain, and the verse **teaches that the Holy One, Blessed be He, overturned the mountain above the Jews like a tub, and said to them: If you accept the Torah, excellent, and if not, there will be your burial.** **Rav Aḥa bar Ya’akov said:** From here there is a **substantial caveat** to the obligation to fulfill the **Torah**. The Jewish people can claim that they were coerced into accepting the Torah, and it is therefore not binding. **Rava said: Even so, they again accepted it willingly in the time of Ahasuerus, as it is written:** “The Jews **ordained, and took upon them,** and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them” ([Esther 9:27](#)), and he taught: The Jews **ordained what they had already taken upon themselves** through coercion at Sinai.

Intro 2: Divine Dialogue

3. עירובין יג:

א"ר אבא אמר שמואל שלש שנים נחלקו ב"ש וב"ה הללו אומרים הלכה כמותנו והללו אומרים הלכה כמותנו יצאה בת קול ואמרה אלו ואלו דברי אלקים חיים הן והלכה כב"ה וכי מאחר שאלו ואלו דברי אלקים חיים מפני מה זכו ב"ה לקבוע הלכה כמותן מפני שנוחין ועלובין היו ושונין דבריהן ודברי ב"ש ולא עוד אלא שמקדימין דברי ב"ש לדבריהן

Eruvin 13b:

Rabbi Abba said that Shmuel said: For three years Beit Shammai and Beit Hillel disagreed. These said: The *halakha* is in accordance with our opinion, and these said: The *halakha* is in accordance with our opinion. Ultimately, a Divine Voice emerged and proclaimed: Both these and those are the words of the living God. However, the *halakha* is in accordance with the opinion of Beit Hillel. The Gemara asks: **Since both these and those are the words of the living God, why were Beit Hillel privileged to have the *halakha* established in accordance with their opinion?** The reason is **that they were agreeable and forbearing**, showing restraint when affronted, and when they taught the *halakha* they would **teach both their own statements and the statements of Beit Shammai. Moreover**, when they formulated their teachings and cited a dispute, **they prioritized the statements of Beit Shammai to their own statements**, in deference to Beit Shammai.

Question: If the halacha is like Beit Hillel, what does it mean that both opinions are “the words of the living God”?

Model 1: True Halachic Pluralism

4. חידושי הריטב"א מסכת עירובין דף יג עמוד ב

אלו ואלו דברי אלקים חיים. שאלו רבני צרפת ז"ל היאך אפשר שיהו שניהם דברי אלקים חיים וזה אוסר וזה מתיר, ותירצו כי כשעלה משה למרום לקבל תורה הראו לו על כל דבר ודבר מ"ט פנים לאיסור ומ"ט פנים להיתר, ושאל להקב"ה על זה, ואמר שיהא זה מסור לחכמי ישראל שבכל דור ודור ויהיה הכרעה כמותם

Ritvah Eirubin 13b

"These and these are the words of God." The rabbis of France asked, how can it be that both opinions are the words of God when one prohibits and one permits? They answered, for when Moshe ascended to heaven to receive the Torah, He (God) showed him for each thing 49 perspectives to prohibit and 49 perspectives to permit. He (Moshe) asked God regarding this [what the law should be], and He answered that it is given over to the sages of every generation and the determination of the law will be according to them.

Model 2: Objective Truth

5. סוטה מ"ז:

משרבו זחוחי הלב רבו מחלוקת בישראל משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שימשו כל צורכן רבו מחלוקת בישראל ונעשית תורה כשתי תורות

Sotah 47b:22

From the time when those with boastful [zeḥuḥei] hearts proliferated, dispute proliferated in Israel. From the time when the students of Shammai and Hillel who did not serve their Rabbis sufficiently proliferated, dispute proliferated in Israel, and the Torah became like two Torahs.

Model Three: Unattainable Objective Truth

6. רמב"ם: הקדמה לפרוש המשניות

אבל מי שיחשוב...שאחד מהם קבל קבלה אמת והשני טעה בקבלתו או שכח או לא שמע מפי רבו... זה הדבר מגונה מאד. והוא דברי מי שאין לו שכל ואין בידו עיקרים ופוגם באנשים אשר נתקבלו מהם המצות וכל זה שוא ובטל...

אבל מה שאמרו משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכם רבתה מחלוקת בישראל ענין זה מבואר שכל ב' אנשים בהיותם שוים בשכל ובעיון ובידיעת העיקרים שיוציאו מהם הסברות לא תפול ביניהם מחלוקת בסברתם בשום פנים ואם נפלה תהיה מעוטא. כמו שלא נמצא שנחלקו שמאי והלל אלא בהלכות יחידות... אבל כאשר רפתה שקידת התלמידים על החכמה ונחלשה סברתם נגד סברת הלל ושמאי ובם נפלה מחלוקת ביניהם בעיון על דברים רבים שסברת כל אחד ואחד מהם היתה לפי שכלו...

ואין להאשימם בכל זאת...שהקדוש ברוך הוא לא צונו בעבודתו על ענין זה. אבל צונו לשמוע מחכמי הדור כמו שנאמר (דברים י ז) אל השופט אשר יהיה בימים ההם. ועל הדרכים האלו נפלה המחלוקת לא מפני שטעו בהלכות ושהאחד אומר אמת והשני שקר. ומה מאד מבואר ענין זה לכל המסתכל בו. ומה יקר וגדול זה העיקר במצות:

Rambam's Introduction to his Commentary on the Mishnah

But one who would think...one of them received the true transmission and the other made a mistake in his transmission or he forgot or he did not hear from his teacher...this thing is very repugnant. And these are the words of one who has no intellect and does not have the fundamental principles in his hand and who disfigures the people from which the commandments were transmitted; and all of this is emptiness and naught...

Rather, the matter of that which they said, "From when the students of Shammai and Hillel – who did not serve all that was required of them – multiplied, disagreement grew in Israel," is evident; in that when two people are of equal intellect and investigation and knowledge of the fundamentals from which reasonings extrapolate, no disagreement will occur in their reasonings in any way. And if it does occur, it will be minimal; as it is only found that Shammai and Hillel disagreed about isolated laws... But when the diligence of the students towards wisdom slackened and their reasoning weakened – in

comparison to the reasoning of Hillel and Shammai – disagreement occurred among them in the investigation of many things; as the reasoning of each and every one of them was according to his intellect...

And nonetheless, they should not be blamed...as the Holy One, blessed be He, did not command His service in this manner. But [rather] He commanded us to listen to the sages of the generation, as it is stated (Deuteronomy 17:9), "To the judge that will be in those days." And it is through these ways that disagreement occurred; not because they erred in the laws, and one is saying truth and the other is saying falsehood. And how evident is this matter to all that give cognizance to it! And how precious and great is this fundamental principle about the commandments!

7. בבא מציעא נ"ט:

זזה הוא תנור של עכנאי...באותו היום השיב רבי אליעזר כל תשובות שבעולם ולא קיבלו הימנו. אמר להם אם הלכה כמותי חרוב זה יוכיח נעקר חרוב ממקומו מאה אמה ואמרי לה ארבע מאות אמה אמרו לו אין מביאין ראייה מן החרוב חזר ואמר להם אם הלכה כמותי אמת המים יוכיחו חזרו אמת המים לאחוריהם אמרו לו אין מביאין ראייה מאמת המים חזר ואמר להם אם הלכה כמותי כותלי בית המדרש יוכיחו הטו כותלי בית המדרש ליפול גער בהם רבי יהושע אמר להם אם תלמידי חכמים מנצחים זה את זה בהלכה אתם מה טיבכם לא נפלו מפני כבודו של רבי יהושע ולא זקפו מפני כבודו של ר"א ועדיין מטין ועומדין חזר ואמר להם אם הלכה כמותי מן השמים יוכיחו יצאתה בת קול ואמרה מה לכם אצל ר"א שהלכה כמותו בכ"מ עמד רבי יהושע על רגליו ואמר (דברים ל, יב) לא בשמים היא מאי לא בשמים היא אמר רבי ירמיה שכבר נתנה תורה מהר סיני אין אנו משגיחין בבת קול שכבר כתבת בהר סיני בתורה (שמות כג, ב) אחרי רבים להטות אשכחיה רבי נתן לאליהו א"ל מאי עביד קוב"ה בההיא שעתא א"ל קא חייך ואמר נצחוני בני נצחוני בני

Bava Metzia 59b

And this is known as **the oven of akhnai...** On that day, when they discussed this matter, **Rabbi Eliezer answered all possible answers in the world** to support his opinion, **but** the Rabbis **did not accept** his explanations **from him**. After failing to convince the Rabbis logically, Rabbi Eliezer **said to them: If the *halakha* is in accordance with my opinion, this carob tree will prove it.** The carob tree was uprooted from its place one hundred cubits, and some say four hundred cubits. The Rabbis **said to him: One does not cite halakhic proof from the carob tree.** Rabbi Eliezer **then said to them: If the *halakha* is in accordance with my opinion, the stream will prove it.** The water in the stream **turned backward** and began flowing in the opposite direction. **They said to him: One does not cite halakhic proof from a stream.** Rabbi Eliezer **then said to them: If the *halakha* is in accordance with my opinion, the walls of the study hall will prove it.** The walls of the study hall **leaned inward** and began **to fall.** Rabbi Yehoshua scolded the walls and **said to them: If Torah scholars are contending with each other in matters of *halakha*, what is the nature of your involvement in this dispute?** The Gemara relates: The walls **did not fall because of the deference due Rabbi Yehoshua, but they did**

not straighten because of the deference due Rabbi Eliezer, and they still remain leaning. Rabbi Eliezer then said to them: If the *halakha* is in accordance with my opinion, Heaven will prove it. A Divine Voice emerged from Heaven and said: Why are you differing with Rabbi Eliezer, as the *halakha* is in accordance with his opinion in every place that he expresses an opinion? Rabbi Yehoshua stood on his feet and said: It is written: “It is not in heaven” (Deuteronomy 30:12). The Gemara asks: What is the relevance of the phrase “It is not in heaven” in this context? Rabbi Yirmeya says: Since the Torah was already given at Mount Sinai, we do not regard a Divine Voice, as You already wrote at Mount Sinai, in the Torah: “After a majority to incline” (Exodus 23:2). Since the majority of Rabbis disagreed with Rabbi Eliezer’s opinion, the *halakha* is not ruled in accordance with his opinion. The Gemara relates: Years after, Rabbi Natan encountered Elijah the prophet and said to him: What did the Holy One, Blessed be He, do at that time, when Rabbi Yehoshua issued his declaration? Elijah said to him: The Holy One, Blessed be He, smiled and said: My children have triumphed over Me; My children have triumphed over Me.